

Numerikus Módszerek

10. Gyakorlat

Nemlineáris egyenletek numerikus megoldása

Kétféle módszert alkalmazunk:

Kétféle módszert alkalmazunk:

- 1 Zérushelykeresés $F(x) = 0$,

Kétféle módszert alkalmazunk:

- 1 Zérushelykeresés $F(x) = 0$,
- 2 Fixpontiteráció $G(x) = x$.

Kétféle módszert alkalmazunk:

- 1 Zérushelykeresés $F(x) = 0$,
- 2 Fixpontiteráció $G(x) = x$.

Egy f függvényt vizsgálunk. A problémát természetétől függően visszavezetjük zéruskeresésre, vagy fixpontiterációra. Az F vagy G függvényeket az f függvényből saját magunknak kell megkonstruálnunk. Persze erre nézve vannak régi, jól bevált receptek.

Feladatok

A fenti módszerek valamelyikével oldjuk meg az alábbi egyenleteket:

- 1 $f(x) = 3x^3 - 12x + 4$ zérushelyének a megkeresése ($x \in [4, 5]$). Javasolt módszer az intervallumfelezés, fixpontiteráció $g(x) = \frac{3x^3+4}{12}$.
- 2 $f(x) = x^3 - 100$ zérushelyének a megkeresése ($x \in [4, 5]$). Javasolt módszer a Newton-Raphson.
- 3 $\ln(x) = \frac{1}{x}$ egyenlet megoldása, tehát $f(x) = \ln(x) - \frac{1}{x} = 0$, azaz zérushelykeresés ($x \in [1, 2]$). Javasolt módszer a Newton-Raphson.
- 4 $g(x) = \frac{1}{2} \cos(x - 1)$ fixpontjának a meghatározása.
- 5 Hová kössük a kecskét?

Zérushelykeresés

Zérushelykeresés

❶ Intervallumfelezés

Zérushelykeresés

- ❶ Intervallumfelezés
- ❷ Húrmódszer

Zérushelykeresés

- ❶ Intervallumfelezés
- ❷ Húrmódszer
- ❸ Newton módszer

Zérushelykeresés

- ❶ Intervallumfelezés
- ❷ Húrmódszer
- ❸ Newton módszer
- ❹ Szelő módszer

A Matlab függvény megírásának a módja

A Matlab függvény megírásának a módja

Két lehetőségünk van:

A Matlab függvény megírásának a módja

Két lehetőségünk van:

- 1 Univerzális függvény írunk, amelynek paraméterei között függvénynév szerepel.

A Matlab függvény megírásának a módja

Két lehetőségünk van:

- 1 Univerzális függvény írunk, amelynek paraméterei között függvéynév szerepel.
- 2 Olyan függvényt írunk, amely célirányosan az adott feladatot oldja meg.

Az *EVAL* Matlab függvény használata

Az *EVAL* Matlab függvény használata

```
1  function y=Kiszamol1(f)
2  -   a=3;
3  -   b=5;
4  -   y=eval(f);
5  -   end
```

Az *EVAL* Matlab függvény használata

```
1 function y=Kiszamol1(f)
2     a=3;
3     b=5;
4     y=eval(f);
5 end
```

Hívás: `y=Kiszamol1('a^2 + 1')`

Eredmény: $y = 10$

Az *EVAL* Matlab függvény használata

```
1 function y=Kiszamol1(f)
2     a=3;
3     b=5;
4     y=eval(f);
5 end
```

Hívás: `y=Kiszamol1('a^2 + 1')`

Eredmény: $y = 10$

Hívás: `y=Kiszamol1('b^2 + 1')`

Eredmény: $y = 26$

Az *FEVAL* Matlab függvény használata

Az *FEVAL* Matlab függvény használata

```
1  function y=Kiszamol2(f,a)
2  -    y=feval(f,a);
3  -    end
```

Az *FEVAL* Matlab függvény használata

```
1 function y=Kiszamol2(f,a)
2 -   y=feval(f,a);
3 - end
```

Hívás:

```
f=@(x) x^2+1
a=3
y=Kiszamol2(f,a)
```

Eredmény: $y = 10$

Iterációk

Iterációk

Egy pontra támaszkodó stacionér iteráció:

Iterációk

Egy pontra támaszkodó stacionér iteráció:

$$x_1 = a$$

$$x_k = T(x_{k-1}) \quad k = 2, 3, \dots$$

Iterációk

Egy pontra támaszkodó stacionér iteráció:

$$\begin{aligned} x_1 &= a \\ x_k &= T(x_{k-1}) \quad k = 2, 3, \dots \end{aligned}$$

Két pontra támaszkodó stacionér iteráció:

Iterációk

Egy pontra támaszkodó stacionér iteráció:

$$\begin{aligned}x_1 &= a \\ x_k &= T(x_{k-1}) \quad k = 2, 3, \dots\end{aligned}$$

Két pontra támaszkodó stacionér iteráció:

$$\begin{aligned}x_1 &= a \\ x_2 &= b \\ x_k &= T(x_{k-1}, x_{k-2}) \quad k = 3, 4, \dots\end{aligned}$$

Feladat

Feladat

Írjunk függvényt, amely kiszámolja a Fibonacci-sorozat 100-dik elemét.

Feladat

Írjunk függvényt, amely kiszámolja a Fibonacci-sorozat 100-dik elemét.

Fibonacci-sorozat:

$$x_1 = 1$$

$$x_2 = 1$$

$$x_k = x_{k-1} + x_{k-2} \quad (k = 3, 4, \dots)$$

Feladat

Írjunk függvényt, amely kiszámolja a Fibonacci-sorozat 100-dik elemét.

Fibonacci-sorozat:

$$x_1 = 1$$

$$x_2 = 1$$

$$x_k = x_{k-1} + x_{k-2} \quad (k = 3, 4, \dots)$$

Leonardo Pisano (1170-1250)

```
1  function y=Fibo1(n)
2      a=1;
3      b=1;
4      if (n==1 || n==2)
5          y=1;
6          return;
7      end
8      for k=3:1:n
9          y=a+b;
10         a=b;
11         b=y;
12     end
13 end
```

Feladat

Feladat

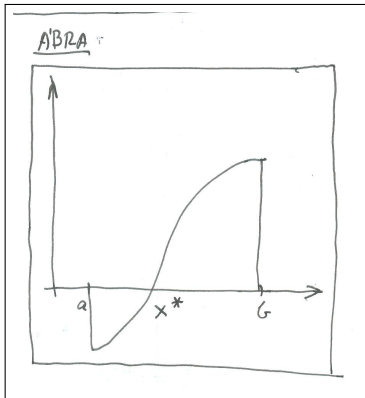
Írjunk függvényt, amely kiírja a képernyőre a Fibonacci-sorozat első n elemét.

Feladat

Írjunk függvényt, amely kiírja a képernyőre a Fibonacci-sorozat első n elemét.

```
1  function y=Fibo2(n)
2  -    y=ones(1,n);
3  -    for i=3:1:n
4  -        y(1,i)=y(1,i-1)+y(1,i-2);
5  -    end
6  -    end
```


1. Intervallumfelezés

Matematikai alapok:

Matematikai alapok:

Bolzano-Darboux tétel: *Ha az $f : [a, b] \rightarrow \mathbb{R}$ folytonos függvény és az $y \in \mathbb{R}$ olyanok, hogy*

$$f(a) < y < f(b) \quad \text{vagy} \quad f(b) < y < f(a)$$

akkor létezik olyan $x \in [a, b]$, amelyre $f(x) = y$.

Matematikai alapok:

Bolzano-Darboux tétel: *Ha az $f : [a, b] \rightarrow \mathbb{R}$ folytonos függvény és az $y \in \mathbb{R}$ olyanok, hogy*

$$f(a) < y < f(b) \quad \text{vagy} \quad f(b) < y < f(a)$$

akkor létezik olyan $x \in [a, b]$, amelyre $f(x) = y$.

Egy $f : [a, b] \rightarrow \mathbb{R}$ függvény zérushelyét keressük. A zérushelyet x^ módon jelöljük, azaz $f(x^*) = 0$.*

Az algoritmus

Az algoritmus

Az elindulás feltétele, hogy az f függvény az intervallum végpontjaiban ellentétes előjelű értékeket vegyen fel, azaz $f(a)f(b) < 0$.

Az algoritmus

Az elindulás feltétele, hogy az f függvény az intervallum végpontjaiban ellentétes előjelű értékeket vegyen fel, azaz $f(a)f(b) < 0$.

Az algoritmus $[a_k, b_k]$ intervallumok sorozatát állítja elő, úgy hogy

Az algoritmus

Az elindulás feltétele, hogy az f függvény az intervallum végpontjaiban ellentétes előjelű értékeket vegyen fel, azaz $f(a)f(b) < 0$.

Az algoritmus $[a_k, b_k]$ intervallumok sorozatát állítja elő, úgy hogy

- $[a_1, b_1] = [a, b]$.

Az algoritmus

Az elindulás feltétele, hogy az f függvény az intervallum végpontjaiban ellentétes előjelű értékeket vegyen fel, azaz $f(a)f(b) < 0$.

Az algoritmus $[a_k, b_k]$ intervallumok sorozatát állítja elő, úgy hogy

- $[a_1, b_1] = [a, b]$.
- Az $[a_k, b_k]$ intervallumot az $[a_{k-1}, b_{k-1}]$ intervallumból úgy állítjuk elő, hogy azt az

$$x_{k-1} = \frac{a_{k-1} + b_{k-1}}{2}$$

felezőponttal két részintervallumra bontjuk, ezek egyike lesz az $[a_k, b_k]$ intervallum.

Az algoritmus

Az elindulás feltétele, hogy az f függvény az intervallum végpontjaiban ellentétes előjelű értékeket vegyen fel, azaz $f(a)f(b) < 0$.

Az algoritmus $[a_k, b_k]$ intervallumok sorozatát állítja elő, úgy hogy

- $[a_1, b_1] = [a, b]$.
- Az $[a_k, b_k]$ intervallumot az $[a_{k-1}, b_{k-1}]$ intervallumból úgy állítjuk elő, hogy azt az

$$x_{k-1} = \frac{a_{k-1} + b_{k-1}}{2}$$

felezőponttal két részintervallumra bontjuk, ezek egyike lesz az $[a_k, b_k]$ intervallum.

- Minden $[a_k, b_k]$ intervallum megőrzi az $[a_1, b_1]$ intervallumnak azt a tulajdonságát, hogy az f függvény az intervallum végpontjaiban ellentétes előjelű értéket vesz fel, azaz $f(a_k)f(b_k) < 0$.

A k -adik lépés:

$$x_{k-1} := \frac{a_{k-1} + b_{k-1}}{2}.$$

A k -edik lépés:

$$x_{k-1} := \frac{a_{k-1} + b_{k-1}}{2}.$$

3 eset van:

A k -adik lépés:

$$x_{k-1} := \frac{a_{k-1} + b_{k-1}}{2}.$$

3 eset van:

- $f(x_{k-1}) = 0$, akkor megtaláltuk a zérushelyet.

A k -adik lépés:

$$x_{k-1} := \frac{a_{k-1} + b_{k-1}}{2}.$$

3 eset van:

- $f(x_{k-1}) = 0$, akkor megtaláltuk a zérushelyet.
- $f(a_{k-1})f(x_{k-1}) < 0$, akkor

$$a_k := a_{k-1}$$

$$b_k := x_{k-1}$$

A k -adik lépés:

$$x_{k-1} := \frac{a_{k-1} + b_{k-1}}{2}.$$

3 eset van:

- $f(x_{k-1}) = 0$, akkor megtaláltuk a zérushelyet.
- $f(a_{k-1})f(x_{k-1}) < 0$, akkor

$$a_k := a_{k-1}$$

$$b_k := x_{k-1}$$

- $f(x_k)f(b_k) < 0$, akkor

$$a_k := x_{k-1}$$

$$b_k := b_{k-1}$$

Leállítás: Ha az x^* zérushelyet előre adott ε -nál jobban közelítjük.

Leállítás: Ha az x^* zérushelyet előre adott ε -nál jobban közelítjük.

Hibabecslés: $[a_k, b_k]$ intervallumok sorozatát állítjuk elő.

$x^*, x_k \in [a_k, b_k]$, így

$$|x^* - x_k| < \frac{b - a}{2^k}.$$

(Az x^* zérushelynek az intervallum felezőpontjától való távolságát nézzük.)

2. Húrmódszer

2. Húrmódszer

Most is intervallumok egy $[a_k, b_k]$ sorozatát definiáljuk úgy, hogy

2. Húrmódszer

Most is intervallumok egy $[a_k, b_k]$ sorozatát definiáljuk úgy, hogy

- $[a_1, b_1] = [a, b]$.

2. Húrmódszer

Most is intervallumok egy $[a_k, b_k]$ sorozatát definiáljuk úgy, hogy

- $[a_1, b_1] = [a, b]$.
- Az $[a_k, b_k]$ intervallumot az $[a_{k-1}, b_{k-1}]$ intervallumból úgy állítjuk elő, hogy azt egy x_{k-1} osztóponttal két részintervallumra bontjuk, ezek egyike lesz az $[a_k, b_k]$ intervallum.

2. Húrmódszer

Most is intervallumok egy $[a_k, b_k]$ sorozatát definiáljuk úgy, hogy

- $[a_1, b_1] = [a, b]$.
- Az $[a_k, b_k]$ intervallumot az $[a_{k-1}, b_{k-1}]$ intervallumból úgy állítjuk elő, hogy azt egy x_{k-1} osztóponttal két részintervallumra bontjuk, ezek egyike lesz az $[a_k, b_k]$ intervallum.
- Minden $[a_k, b_k]$ intervallum megőrzi az $[a_1, b_1]$ intervallumnak azt a tulajdonságát, hogy az f függvény az intervallum végpontjaiban ellentétes előjelű értéket vesz fel, azaz $f(a_k)f(b_k) < 0$.

2. Húrmódszer

Most is intervallumok egy $[a_k, b_k]$ sorozatát definiáljuk úgy, hogy

- $[a_1, b_1] = [a, b]$.
- Az $[a_k, b_k]$ intervallumot az $[a_{k-1}, b_{k-1}]$ intervallumból úgy állítjuk elő, hogy azt egy x_{k-1} osztóponttal két részintervallumra bontjuk, ezek egyike lesz az $[a_k, b_k]$ intervallum.
- Minden $[a_k, b_k]$ intervallum megőrzi az $[a_1, b_1]$ intervallumnak azt a tulajdonságát, hogy az f függvény az intervallum végpontjaiban ellentétes előjelű értéket vesz fel, azaz $f(a_k)f(b_k) < 0$.

Az x_{k-1} osztópontot a

$$P_{k-1}(a_{k-1}, f(a_{k-1})), \quad Q_{k-1}(b_{k-1}, f(b_{k-1}))$$

pontokon átmenő szelő metszi ki az x tengelyből.

A k -adik lépés: Középiskolai módszerekkel megmutatható, hogy

$$x_{k-1} = \frac{b_{k-1}f(a_{k-1}) - a_{k-1}f(b_{k-1})}{f(a_{k-1}) - f(b_{k-1})}.$$

A k -adik lépés: Középiskolai módszerekkel megmutatható, hogy

$$x_{k-1} = \frac{b_{k-1}f(a_{k-1}) - a_{k-1}f(b_{k-1})}{f(a_{k-1}) - f(b_{k-1})}.$$

Geometriai megfontolások alapján könnyű látni, hogy az x_{k-1} osztópont az $[a_{k-1}, b_{k-1}]$ intervallumot a z intervallum végpontjaiban felvett függvényértékek abszolútértékeinek az arányában osztja, ezért az osztópont ahhoz a végponthoz lesz közelebb, amelyikben a f függvény értékének az abszolút értéke kisebb. Ezért úgy tűnik, hogy a húrmódszer jobb, mint az intervallumfelezéses módszer.

Ekkor 3 eset van

Ekkor 3 eset van

- $f(x_{k-1}) = 0$, akkor megtaláltuk a zérushelyet.

Ekkor 3 eset van

- $f(x_{k-1}) = 0$, akkor megtaláltuk a zérushelyet.
- $f(a_{k-1})f(x_{k-1}) < 0$, akkor

$$a_k := a_{k-1}$$

$$b_k := x_{k-1}$$

Ekkor 3 eset van

- $f(x_{k-1}) = 0$, akkor megtaláltuk a zérushelyet.
- $f(a_{k-1})f(x_{k-1}) < 0$, akkor

$$a_k := a_{k-1}$$

$$b_k := x_{k-1}$$

- $f(x_{k-1})f(b_{k-1}) < 0$, akkor

$$a_k := x_{k-1}$$

$$b_k := b_{k-1}$$

Ekkor 3 eset van

- $f(x_{k-1}) = 0$, akkor megtaláltuk a zérushelyet.
- $f(a_{k-1})f(x_{k-1}) < 0$, akkor

$$a_k := a_{k-1}$$

$$b_k := x_{k-1}$$

- $f(x_{k-1})f(b_{k-1}) < 0$, akkor

$$a_k := x_{k-1}$$

$$b_k := b_{k-1}$$

Leállás: Ha az $[a_k, b_k]$ intervallum hossza előre adott ε -nál kisebbé válik, vagy az iterációk száma egy előre megadott itmax értéket túllép. (Persze, ha megtaláltuk a zérushelyet, akkor is leállunk.)

3. Newton-Raphson módszer

3. Newton-Raphson módszer

Isac Newton (1642-1727)

Joseph Raphson (1648?-1715?)

3. Newton-Raphson módszer

Isac Newton (1642-1727)

Joseph Raphson (1648?-1715?)

Ötlet: *(k -adik lépés) x_{k-1} már elég közel van az x^* -hoz. ekkor az x_k -t az f függvény x_{k-1} -beli érintője metszi ki az x tengelyből.*

3. Newton-Raphson módszer

Isac Newton (1642-1727)

Joseph Raphson (1648?-1715?)

Ötlet: (k -adik lépés) x_{k-1} már elég közel van az x^* -hoz. ekkor az x_k -t az f függvény x_{k-1} -beli érintője metszi ki az x tengelyből.

Az érintő egyenlete: $y = f'(x_{k-1})(x - x_{k-1}) + f(x_{k-1})$

$y = 0$, akkor

$$x_k = x_{k-1} - \frac{f(x_{k-1})}{f'(x_{k-1})}.$$

3. Newton-Raphson módszer

Isac Newton (1642-1727)

Joseph Raphson (1648?-1715?)

Ötlet: (k -adik lépés) x_{k-1} már elég közel van az x^* -hoz. ekkor az x_k -t az f függvény x_{k-1} -beli érintője metszi ki az x tengelyből.

Az érintő egyenlete: $y = f'(x_{k-1})(x - x_{k-1}) + f(x_{k-1})$

$y = 0$, akkor

$$x_k = x_{k-1} - \frac{f(x_{k-1})}{f'(x_{k-1})}.$$

Más módon is el lehet jutni ehhez az iterációhoz:

3. Newton-Raphson módszer

Isac Newton (1642-1727)

Joseph Raphson (1648?-1715?)

Ötlet: (k -edik lépés) x_{k-1} már elég közel van az x^* -hoz. ekkor az x_k -t az f függvény x_{k-1} -beli érintője metszi ki az x tengelyből.

Az érintő egyenlete: $y = f'(x_{k-1})(x - x_{k-1}) + f(x_{k-1})$

$y = 0$, akkor

$$x_k = x_{k-1} - \frac{f(x_{k-1})}{f'(x_{k-1})}.$$

Más módon is el lehet jutni ehhez az iterációhoz:

Elsőfokú Taylor polinom:

$$0 = f(x^*) \approx f(x_{k-1}) + f'(x_{k-1})(x^* - x_{k-1})$$

$$x^* \approx x_{k-1} - \frac{f(x_{k-1})}{f'(x_{k-1})}$$

$$x_k = x_{k-1} - \frac{f(x_{k-1})}{f'(x_{k-1})}$$

Elegendő feltétel a konvergenciára

Elegendő feltétel a konvergenciára

Monoton konvergencia tétel *Legyen $f : [a, b] \rightarrow \mathbb{R}$ kétszer folytonosan differenciálható függvény úgy, hogy*

$$f'(x) \neq 0, \quad f''(x) \neq 0 \quad (x \in [a, b])$$

továbbá létezik $x^ \in]a, b[$ úgy, hogy $f(x^*) = 0$. Legyen $x_0 \in [a, b]$ olyan, hogy $f(x_0)f''(x_0) > 0$. Ekkor az x_0 pontból indított Newton iteráció monoton konvergál x^* hoz.*

A konvergencia sebességéről

A konvergencia sebességéről

$$|x^* - x_k| \leq \frac{M}{2m} |x^* - x_{k-1}|^2.$$

A konvergencia sebességéről

$$|x^* - x_k| \leq \frac{M}{2m} |x^* - x_{k-1}|^2.$$

ahol

A konvergencia sebességéről

$$|x^* - x_k| \leq \frac{M}{2m} |x^* - x_{k-1}|^2.$$

ahol

$$\begin{aligned} |f''(x)| &\leq M & (x \in [a, b]) \\ |f'(x)| &\geq m & (x \in [a, b]), \end{aligned}$$

A leállás feltétele

A leállás feltétele

$$|f(x_k)| < \varepsilon \quad \text{vagy} \quad k > \text{itmax.}$$

A leállás feltétele

$$|f(x_k)| < \varepsilon \quad \text{vagy} \quad k > \text{itmax.}$$

Érdemes megjegyezni, hogy a Newton-Raphson iteráció egy fixpont iteráció.

4. Szelő módszer

4. Szelő módszer

A szelő módszer egy két pontra támaszkodó stacionér iteráció. x_1 , x_2 kell az elinduláshoz.

$$x_k = x_{k-1} - \frac{f(x_{k-1})(x_{k-1} - x_{k-2})}{f(x_{k-1}) - f(x_{k-2})} = \frac{f(x_{k-1})x_{k-2} - x_{k-1}f(x_{k-2})}{f(x_{k-1}) - f(x_{k-2})}$$

amit úgy kapunk, hogy a Newton-Raphson módszerben az $f'(x_k)$ differenciálhányados helyére az

$$f'(x_{k-1}) \approx \frac{f(x_{k-1}) - f(x_{k-2})}{x_{k-1} - x_{k-2}}$$

differenciahányadost írjuk.

Fixpontiteráció

Fixpontiteráció

Matematikai alapok:

Fixpontiteráció

Matematikai alapok:

1. Kontrakció fogalma $f : [a, b] \rightarrow [a, b]$ kontrakció, ha

$$|f(x) - f(y)| \leq q|x - y| \quad (x, y \in [a, b])$$

teljesül valamilyen $q \in [0, 1]$ szám esetén. A q számot a *kontrakciós faktornak* nevezzük.

2. Banach-féle fixponttétel *Ha $f : [a, b] \rightarrow [a, b]$ egy kontrakció q kontrakciós faktorra, akkor egyértelműen létezik $x^* \in [a, b]$ úgy, hogy $x^* = f(x^*)$, sőt az*

$$x_1 \in [a, b] \quad \text{tetszőleges}$$

$$x_k = f(x_{k-1}) \quad (k = 2, 3, \dots)$$

rekurzióval definiált (x_k) sorozat konvergens és $x_k \rightarrow x^$.*

3. Lagrange tétele Ha az $f : [a, b] \rightarrow \mathbb{R}$ függvény

- folytonos az $[a, b]$ -n
- differenciálható az $]a, b[$ pontjaiban,

akkor létezik olyan $\xi \in]a, b[$, amellyel

$$f(b) - f(a) = f'(\xi)(b - a).$$

4. Elegendő feltétel kontrakcióhoz Ha $f : [a, b] \rightarrow [a, b]$ olyan, hogy teljesíti a Lagrange-tétel feltételeit, továbbá létezik olyan $q \in]0, 1[$, amellyel

$$|f'(x)| \leq q \quad (x \in]a, b[),$$

akkor f kontrakció q kontrakciós faktoral.

5. Mértani sor összegképlete Ha $|q| < 1$, akkor

$$\sum_{k=0}^{\infty} q^k = \frac{1}{1-q}.$$

6. A posteriori hibabecslés az előzőekből már könnyen összebarkácsolható:

$$|x_k - x^*| \leq \frac{q}{1 - q} |x_k - x_{k-1}|,$$

ahol az $f : [a, b] \rightarrow [a, b]$ q -kontrakció egyértelműen létező x^* fixpontját keressük az

$$\begin{aligned} x_1 &\in [a, b] && \text{tetszőleges} \\ x_k &= f(x_{k-1}) && (k = 2, 3, \dots) \end{aligned}$$

iterációval.

Érdemes észrevenni, hogy a $q \rightarrow \frac{q}{1-q}$ ($q \in]0, 1[$) függvény felülről nem korlátos, sőt

$$\lim_{q \rightarrow 1-0} \frac{q}{1-q} = +\infty,$$

ami ha q -t figyelmen kívül hagyjuk, erősen el tudja rontani a leállási feltételt.

Az algoritmus: Az $f : [a, b] \rightarrow [a, b]$ q -kontrakció egyértelműen létező x^* fixpontját keressük.

Az algoritmus: Az $f : [a, b] \rightarrow [a, b]$ q -kontrakció egyértelműen létező x^* fixpontját keressük.

- **A q kontrakciós faktor**

$$|f'(x)| \leq q \quad (x \in]a, b[)$$

módon számolható, ha f differenciálható $]a, b[$ -n és létezik ilyen $q \in]0, 1[$ szám.

Az algoritmus: Az $f : [a, b] \rightarrow [a, b]$ q -kontrakció egyértelműen létező x^* fixpontját keressük.

- **A q kontrakciós faktor**

$$|f'(x)| \leq q \quad (x \in]a, b[)$$

módon számolható, ha f differenciálható $]a, b[$ -n és létezik ilyen $q \in]0, 1[$ szám.

- **Az iteráció**

$$x_1 \in [a, b] \quad \text{tetszőleges}$$

$$x_k = f(x_{k-1}) \quad (k = 2, 3, \dots)$$

módon van definiálva.

Az algoritmus: Az $f : [a, b] \rightarrow [a, b]$ q -kontrakció egyértelműen létező x^* fixpontját keressük.

- **A q kontrakciós faktor**

$$|f'(x)| \leq q \quad (x \in]a, b[)$$

módon számolható, ha f differenciálható $]a, b[$ -n és létezik ilyen $q \in]0, 1[$ szám.

- **Az iteráció**

$$x_1 \in [a, b] \quad \text{tetszőleges}$$

$$x_k = f(x_{k-1}) \quad (k = 2, 3, \dots)$$

módon van definiálva.

- **A leállási feltételt az**

$$|x_k - x^*| \leq \frac{q}{1 - q} |x_k - x_{k-1}|$$

egyenlőtlenség adja.


```

1  function [x,it]=IntFell(f,a,b,epsilon)
2  -   x=(a+b)/2;
3  -   hiba=(b-a)/2;
4  -   it=1;
5  -   while(hiba>epsilon)
6  -       fx=eval(f);
7  -       if fx==0
8  -           return;
9  -       end
10 -       u=x;
11 -       x=a;
12 -       fa=eval(f);
13 -       if fa*fx<0
14 -           b=u;
15 -       else
16 -           a=u;
17 -       end
18 -       x=(a+b)/2;
19 -       hiba=hiba/2;
20 -       it=it+1;
21 -   end
22 - end

```

Hívás: Például az $f : [0, 1] \rightarrow \mathbb{R} \ f(x) = 3x^3 - 12x + 4$ függvény esetén.

```
a=0
```

```
b=1
```

```
f='3*x^3-12*x+4'
```

```
epsilon=0.0001
```

```
[x, it]=IntFel1(f,a,b,epsilon)
```

Eredmény: $x = 0.3434$,
 $it=14$.

```

1  function [x, it] = intfel(f, a, b, p)
2  -     x = a;
3  -     fa = eval(f);
4  -     x = (a+b)/2;
5  -     fx = eval(f);
6  -     pk = (b-a)/2;
7  -     it = 1;
8  -     while pk>p && fx~=0
9  -         if fx*fa<0
10 -             b = x;
11 -         else
12 -             a = x;
13 -         end
14 -         x = a;
15 -         fa = eval(f);
16 -         x = (a+b)/2;
17 -         fx = eval(f);
18 -         pk = pk/2;
19 -         it = it+1;
20 -     end
21 - end

```

Hívás: Például az $f : [0, 1] \rightarrow \mathbb{R} \ f(x) = 3x^3 - 12x + 4$ függvény esetén.

```
f='3*x^3-12*x+4'
```

```
a=0
```

```
b=1
```

```
p=0.0001
```

```
[x, it]=intfel(f,a,b,p)
```

Eredmény: $x = 0.3434$,
 $it=14$.

Newton-Raphson módszer

```
1  function [x,it]=NewtonRaphson(f,f1,x,epsilon)
2  -    fx=eval(f);
3  -    hiba=abs(fx);
4  -    it=1;
5  -    while(hiba>epsilon)
6  -        f1x=eval(f1);
7  -        x=x-fx/f1x;
8  -        fx=eval(f);
9  -        it=it+1;
10 -        hiba=abs(fx);
11 -    end
12 - end
```

Hívás:

```
f='x^3-100'
```

```
f1='3*x^2'
```

```
x=5
```

```
epsilon=0.0001
```

```
[x, it] = Newton-Raphson(f,f1,x,epsilon)
```

Eredmény: $x = 4.6416$,
 $it=6$.

(jó!)

Fixpontiteráció

Fixpontiteráció

```
1  function [x,it]=Fixpontit(g,x,q,epsilon)
2  -      u=x;
3  -      x=eval(g);
4  -      K=q/(1-q);
5  -      it=1;
6  -      while(K*abs(u-x)>epsilon)
7  -          u=x;
8  -          x=eval(g);
9  -          it=it+1;
10 -      end
11 -      end
```

Hívás:

```
g='0.5*cos(x-1)'
```

```
x=0.5
```

```
q=0.5
```

```
epsilon=0.0001
```

```
[x, it] = Fixpontit(f,x,q)
```

Eredmény: $x = 0.4175$,
 $it=10$.

(ez is jó!)

KÖSZÖNÖM A FIGYELMET!